

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 695/2019
04.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Милунке Цветковић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ане Станковић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сјеници К 69/15 од 06.12.2018. године и Основног суда у Сјеници Кв 2/19 од 22.04.2019. године, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ане Станковић, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Основног суда у Сјеници К 69/15 од 06.12.2018. године и Кв 2/19 од 22.04.2019. године и предмет враћа Основном суду у Сјеници на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници К 69/15 од 06.12.2018. године досуђени су трошкови кривичног поступка окр. АА у износу од 126.000,00 динара и одређено је да ће се исти исплатити из буџетских средстава Основног суда у Сјеници у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде.

Решењем Основног суда у Сјеници Кв 2/19 од 22.04.2019. године делимично је уважена жалба „пуномоћника“ окр. АА, адвоката Александра Радовановића из ... и преиначено је решење Основног суда у Сјеници К 69/15 од 06.12.2018. године тако што је окр. АА из ... на име трошкова кривичног поступка досуђен укупан износ од 130.250,00 динара који ће се исплатити из буџетских средстава Основног суда у Сјеници.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Ана Станковић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да укине другостепено решење и предмет врати истом суду на поновно одлучивање или да преиначи решење

другостепено тако што ће досудити трошкове кривичног поступка до траженог износа од 261.250,00 динара увећаног за трошкове на име састава жалбе у износу од 30.000,00 динара.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. Законика о кривичном поступку, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, основано бранилац окривљене АА у поднетом захтеву указује да је Основни суд у Сјеници побијаним одлукама учинио повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, а у вези повреде одредаба члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Сјеници К бр. 69/15 од 26.12.2017. године, одбијена оптужба према окривљеној АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ које јој је оптужбом стављено на терет, а побијаним првостепеним решењем К 69/15 од 06.12.2018. године утврђено је да истој припадају трошкови кривичног поступка и то на име награде браниоца за приступ приликом саслушања осумњичене у износу од 31.500,00 динара, за приступ и одбрану на два одржана главна претреса износ од по 32.500,00 динара, за један одложени главни претрес износ од 16.500,00 динара и за састав захтева за накнаду трошкова износ од 15.000,00 динара, што све укупно износи 126.000,00 динара.

Одлучујући о изјављеној жалби пуномоћника АА, адвоката Александра Радовановића, Основни суд у Сјеници је решењем Кв 2/19 од 22.04.2019. године преиначио првостепено решење и окр. АА досудио износ од 130.250,00 динара, уз образложење да истој припадају трошкови на име заступања од стране браниоца на два одржана главна претреса износ од по 31.500,00 динара, један одложени претрес 16.500,00 динара, на име трошкова превоза окривљене на два одржана главна претреса износ од по 2.875,00 динара, на име састава поднеска-трошковника од 23.07.2018. године износ од 15.000,00 динара и жалбе од 19.12.2018. године, износ од 30.000,00 динара, што све укупно износи 130.250,00 динара.

Суд у образложењу другостепеног решења наводи да аналогном применом члана 261. став 2. тачка 2) ЗКП, трошкови кривичног поступка представљају трошкове превоза окривљеног али не и трошкове превоза браниоца, па је у том делу у погледу трошкова превоза браниоца жалба одбијена као неоснована, као и у делу захтева који се односи на приступ и трошкове превоза приликом саслушања осумњичене пред ОЈТ Нови Пазар-Одељење у Сјеници од 11.05.2015. године, јер по ставу суда дужност плаћања трошкова поступка сноси орган поступка, односно ОЈТ у Новом Пазару-Одељење у Сјеници.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана између осталог прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП прописано је да поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење: „поступак“ је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3. ЗКП) као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

Имајући у виду све напред наведене одредбе ЗКП, Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима Основног суда у Сјеници на штету окривљене АА учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер су наведеним одлукама о трошковима кривичног поступка повређене одредбе члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП. Наиме, како је одредбом члана 265. став 1. ЗКП регулисана накнада трошкова кривичног поступка из буџетских средстава суда и то у случају када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, то у овој кривичноправној ствари, када је према окривљеној АА одбијена оптужба, целокупни трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Дакле решењем је требало одлучити о целокупним трошковима кривичног поступка и утврдити висину трошкова како за процесне радње браниоца предузете на име одбране окривљене пред судом, тако и за процесне радње предузете пред Основним јавним тужиоцем у Сјеници (присуствовање саслушању окривљене дана 11.05.2015. године), јер су питању трошкови који су настали поводом кривичног поступка и на чију накнаду окривљена по закону има право, те исте досудити окривљеној из буџетских средстава, а исплатити их браниоцу по специјалном пуномоћју.

По питању трошкова превоза браниоца окривљене, по оцени овог суда погрешан је став из побијаног решења да трошкови превоза браниоца окривљене не представљају трошкове кривичног поступка. Наиме одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају и награде и нужне издатке браниоца, док је одредбом члана 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката став 1. прописано да награда и накнада трошкова адвокату припада за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке. Одредбом члана 9. исте тарифе, прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије адвокату припада, између осталог, накнада за превоз и то у међумесном саобраћају, у висини цене превоза превозним средством по избору адвоката.

Поступајући на овај начин другостепени суд је повредио одредбу члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, јер побијаним решењем није прихватио да браниоцу окривљене припада и накнада за превоз, што представља нужни издатак у вези са радом, у смислу напред наведених одредби.

Како је, дакле, побијаним правноснажним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ане Станковић, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Сјеници К 69/15 од 06.12.2018. године и Кв 2/19 од 22.04.2019. године, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање, у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на које му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

**Записничар-саветник
Марија Рибарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**